

ת"פ 27859/11/11 - מדינת ישראל נגד י מ

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 27859-11-11 מדינת ישראל נ' מ

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י מ

הנאשם

גזר דין חלקי

הנאשם הודה כי ביצע שתי עבירות אימים, תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 28.4.11 בבוקר, על רקע ויכוח שהתגלע בין הנאשם לבת זוגו, דחף הנאשם את המתלוננת על המיטה, היכה אותה בלחי ימין, וחנק אותה באמצעות כרית ששם על פניה, וגרם לה סימני שטף דם בפנים ורגישות וחבלה בכתף ימין.

בהמשך, איים עליה באומרו כי ישרוף את ראשה.

בנוסף, יומיים לאחר האירוע המתואר, על רקע ויכוח שהתגלע בין בני הזוג, עיקם הנאשם את ידיה של המתלוננת, קרע מעליה את חולצתה ותפס אותה בחוזקה בגרונה.

למחרת, כשחזר הנאשם מעבודתו, אמרה לו המתלוננת כי היא מתכננת להתלונן עליו במשטרה, ובתגובה אמר לה הנאשם כי יערוף את ראשה.

במסגרת הסדר טיעון, הגיעו הצדדים להסכמה כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ובטרם יורשע יישלח לקבלת תסקיר.

עברו הפלילי של הנאשם

לנאשם גליון רישום פלילי בעבירות תעבורה בלבד.

בשנים 1998 - 2011 הורשע הנאשם במגוון עבירות תנועה בגין נגזרו עליו קנסות.

במרץ 2014 הורשע בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים מיום 18.11.2010, ונגזרו עליו 10 חודשי מע"ת, 8 חודשי פסילת רשיון, 3 חודשי פסילה על תנאי, 400 שעות של"צ וצו מבחן לשנה.

זאת, לאחר שהשתלב בשלהי שנת 2013 בהליך טיפולי לגמילה מסמים למשך מספר חודשים, ונמצא נקי מסמים בבדיקות שתן.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם הופנה למתן תסקיר בטרם נגזר דינו.

בתסקיר מיום 18.5.14 עולה כי הנאשם כבן 44, עלה לארץ בשנת 1997, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים משתי מערכות היחסים, בגילאי 22, 15 ו-4. עובד כנהג מונית, והתגורר עד לאחרונה עם אשתו השנייה, המתלוננת, ובנם בן ה-4 בתל אביב. כיום עזב את הבית, מצוי בהליכי גירושין, נעזר בתמיכת קרובי משפחתו הרחבה, תוך שהוא מחליף מקום מגורים וכל פעם שוהה בבית של קרוב משפחה אחר.

הנאשם הינו הבכור מבין שלושה ילדים במשפחת מוצאו. הנאשם מסר כי אביו סובל ממחלת לב קשה, מוכר כנכה ושוהה בבית אבות בבית חולים אסף הרופא, והנאשם מבקרו מדי יום.

פרודתו, המתלוננת, כבת 41, עובדת כרופאה גניקולוגית בבית חולים איכילוב, ומתגוררת בדירתם בתל אביב יחד עם ילדם המשותף.

הנאשם תאר יחסים קרובים ותומכים עם משפחת מוצאו, כמו גם עם גרושתו (אשתו הראשונה) המתגוררת בחו"ל וכן עם ילדיו. עם זאת, תאר את מערכת יחסים עם המתלוננת כמאופיינת במתיחות ואי שקט, ותאר אותה כאישה נוקשה ודרשנית. נקט בגישה קורבנית, ואמר כי נשלט ומנוצל על ידה.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד כמקובל בארץ מוצאו, וקיבל תעודת בגרות. בהמשך החל בלימודי סיעוד, אך פרש לאחר שנת לימודים אחת והתגייס לצבא ברית המועצות. הנאשם מסר כי סיים שירות צבאי מלא במוסקבה והמשיך להתגורר בעיר. טרם עלייתו ארצה, עבד בעסק שהיה שייך לחמו הראשון, ולאחר עלייתו עבד כנהג מונית עצמאי עד היום.

לאחר הגירושין מאשתו הראשונה עקב קשיי התאקלמות בישראל, ועזיבתה את הארץ יחד עם ילדיו, לאחר 13 שנות נישואין, היה הנאשם במשבר עמוק, אשר ניסה לטשטשו באמצעות עישון סמים קלים. שירות המבחן סבור כי הנאשם עדיין מתמודד עם המשבר ומתקשה לשמור על התנהלות נורמטיבית במשפחתו החדשה. הנאשם מסר כי מאז שנפרד מהמתלוננת, היא לא מאפשרת לו לראות את בנם המשותף, לטענתו כאמצעי לחץ לוותר על חלקו בדירתם. עוד אמר

המתלונן, כי הוא מעוניין לחזור לחיים משותפים עם המתלוננת, אם זה יתאפשר בעתיד.

בנוגע לעבירות נשוא הדיון, אמר הנאשם לשירות המבחן כי בוצעו על רקע יחסים מורכבים עם המתלוננת ואביה, שהתנגד לקשר ביניהם. הנאשם תאר אלימות נפשית מתמשכת מצד המתלוננת, ונסיונה לשלוט באופן מוחלט על הכנסותיו, מול הוצאות רבות שהיו לו שאינן קשורות לתא המשפחתי, כגון מסים על העסק, תשלום מזונות ועוד הוצאות דומות. הנאשם שלל אלימות כלשהי כלפי המתלוננת, למעט אלימות מילולית ושפיכת קפה על המתלוננת בשל פגיעה מילולית מצידה בילדיו מהנישואים הקודמים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד על התנהגותו הבעייתית, ומנסה לטשטש את מידת הנזק אשר נגרם למתלוננת. בלטה נקיטת גישה קורבנית מצד הנאשם, ולא בוטאה חרטה עמוקה בקשר למעורבות באירוע, אלא בקשר להשלכות המשפטיות. עוד התרשם שירות המבחן כי ישנה תלות הדדית גבוהה בין בני הזוג.

המתלוננת סירבה לדבר עם שירות המבחן ללא נוכחות עורך הדין אשר מטפל בהליך הגירושין שלה עם הנאשם.

מהכרות של גורמי שירות המבחן עם הנאשם, עולה כי הנאשם מכור לגראס החל מגיל צעיר, וזקוק לטיפול בתחום זה. עם הגעתו לארץ, החל הנאשם לרכוש גראס טיפולי מחולים אשר מקבלים אותו באופן חוקי. הנאשם הסתיר עובדה זו מפרודתו, והוציא על הסמים חלק נכבד מהכנסותיו בעסק.

הנאשם הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות באזור מגוריו, ונמסר מהיחידה כי הנאשם החל את הטיפול במרכז ביום 11.12.13, מוסר בדיקות שתן נקיות 3 פעמים בשבוע, השתלב היטב בטיפול פרטני וקבוצתי, משתף פעולה באופן מלא עם היחידה ונראה כי מעוניין לערוך שינוי משמעותי בחייו ולחדול מלהשתמש בסמים.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום אלימות במשפחה, ועל כן הצענו לו להשתלב בתהליך טיפולי בתחום אלימות במשפחה, והנאשם הסכים לטיפול כאמור. יחד עם זאת, אמר שזקוק לקבוצה טיפולית בשפה הרוסית.

בסיכומי של דבר, התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל דימוי עצמי נמוך, מכור לגראס, שהחל לאחרונה לגלות מודעות למידת התמכרותו והשלכותיה, כולל ההשלכות על מערכת היחסים הזוגית. יחד עם זאת, הצליח הנאשם לחדול משימוש בסמים ולהשתלב היטב בהליך טיפולי בנושא.

שירות המבחן העריך כי לנוכח הצלחה זו, פרידתו מהמתלוננת ועזיבת ביתם המשותף, וכן ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, הסיכון שהנאשם יחזור לבצע עבירות אלימות כנגד המתלוננת פחת. יחד עם זאת התרשם שירות המבחן כי הליכי הגירושין בין בני הזוג מורכבים, ולכן ממליצים כי הנאשם ישתלב בתהליך טיפולי בתחום אלימות במשפחה, ולאחר מכן יינתן תסקיר משלים הכולל המלצה מגובשת.

בתסקיר משלים שהתקבל ביום 16.9.14 עולה כי הנאשם ממשיך בטיפול החיובי ביחידה לטיפול בהתמכרויות בתל אביב, שומר על נקינות מסמים ומשתף פעולה באופן מלא עם היחידה.

הנאשם תאר שוב מניפולציות מצד המתלוננת במטרה ללחוץ עליו לוותר על דירתם המשותפת, וביטא אמביוולנטיות באשר לאפשרות חזרתו לחיים משותפים עימה.

לפני כ-3 שבועות החל הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית בשירות המבחן. הנאשם מגיע למפגשים באופן סדיר, מקפיד על כללי הקבוצה, ולמרות היותו סגור ומופנם, הוא מצליח לחשוף את עצמו ולהתייחס לקשייו ולהתנהלות הבעייתית בעבר, בהתאם לשלב הראשוני של הטיפול.

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי רכש מונית חדשה ועובד היום כעצמאי. שיתף כי העבודה משמעותית וחשובה עבורו, וביטא חשש מפני פגיעה אפשרית בפרנסתו אם רשיונו יישלל או לחילופין לא יוכל לעסוק במקצועו על רקע הרשעתו בפלילים.

לאור האמור, התרשם שירות המבחן כי למרות מערכת הגירושין המורכבת בין הנאשם למתלוננת, על רקע השתלבותו בטיפול למניעת אלימות והגברת המודעות מצדו באשר להתנהלותו הבעייתית באירוע הנדון, הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפיה פחת.

על כן מעריך שירות המבחן כי עונש חברתי במסגרת חוק של"צ עשוי לאפשר לנאשם להחזיר את חובו לחברה, והוכנה עבורה תוכנית בת 100 שעות במקום בו ביצע עבודות של"צ בהיקף של 400 שעות, נגזרו עליו בגין עבירת הנהיגה תחת השפעת סמים.

שירות המבחן ממליץ כי בהתאם לצרכים הטיפוליים של הנאשם, הוא יעמוד למבחן במשך שנה במסגרת שירותם, תוך המשך הטיפול בתחום האלימות הזוגית והטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, זאת בנוסף לתוכנית השל"צ שגובשה עבורו.

כן ממליץ שירות המבחן לשקול הימנעות הרשעת הנאשם בדין, וזאת כדי למנוע פגיעה בתעסוקת הנאשם אם יורשע בדין, וכן למנוע פגיעה בדימויו העצמי. היעדר תעסוקה ופגיעה בדימויו העצמי, עלולים להגביר את הסיכון לחזרתו לשימוש בסמים קלים וכן את הסיכון לחזור ולבצע עבירות כלפי המתלוננת.

הראיות לעונש

במסגרת הטענות לעונש הגיש הנאשם את פרוטוקול הדיון וגזר הדין בתיק התעבורה שנוהל נגדו בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי בעידן של תיקון 113 לחוק העונשין, עקרון ההלימה מחייב התחשבות בערך החברתי שנפגע. במקרה הנוכחי הערך החברתי הוא זכות אדם על גופו ובטחונו. בפרט כשמדובר בעבירות של אלימות במשפחה, שהן רעה חולה שבתי המשפט נאבקים בה.

לטענת ב"כ המאשימה, עובדות כתב האישום מראות פגיעה משמעותית בערך המוגן. ניתן לראות גם אלימות קשה וגם ביזוי של המתלוננת, ועל כן סבורה המאשימה כי בנסיבות תיק זה מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר.

לטענת המאשימה, האינטרס הציבורי מחייב ענישה מרתיעה בעבירות אלימות במשפחה, ונקודת הזכות היחידה העומדת לנאשם הינה העובדה שהודה ולקח אחריות על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. יחד עם זאת, אף נקודת זכות זו הינה חלקית, בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו הנאשם מנסה לטשטש את מידת הנזק שנגרם למתלוננת ולא מביע חרטה עמוקה, אלא חשש מההליך המשפטי.

הליך זה התארך בשל הליך מקביל שנוהל בבית משפט לתעבורה, אשר בגינו החל הנאשם בהליך טיפולי בהתמכרות לסמים. אמנם ההליך הטיפולי בעניין ההתמכרות לסמים עולה יפה, אך ההליך הטיפולי בעניין אלימות במשפחה החל רק לפני שלושה שבועות, ולדעת ב"כ המאשימה, הינו מעט מדי ומאוחר מדי.

המאשימה מתנגדת להמלצות שירות המבחן, שלא להרשיע את הנאשם ולגזור עליו של"צ בהיקף של 100 שעות. לטענת ב"כ המאשימה, המלצות אלה אינן עולות בקנה אחד עם מתחם ענישה ההולם את כתב האישום, ואין בכך התייחסות לחומרת העבירות ולהרתעה. כן אין בהמלצה התייחסות לצורך במאסר על תנאי, ולמעשה שירות המבחן ביסס את המלצתו על טענת הנאשם שהרשעה בפלילים עלולה לגרום לפגיעה תעסוקתית בו, לו יישלל לו רשיון נהג המונית, ולכן יש להתחשב בו. אל מול זה, אנו יודעים כי הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים ונדון ל- 400 שעות של"צ ותקופות פסילה בפועל ועל תנאי, כך שלא ברורה הרלוונטיות של מידת ההרשעה בתיק הנוכחי לרשיון הנאשם למונית.

בשל האמור, עותרת המאשימה להרשיע את הנאשם, ולגזור עליו עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה, חסך מזמנו היקר של בית המשפט וכתב האישום בעניינו תוקן לקולא. בהסכמת המאשימה, הנאשם לא הורשע ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר בהסכמת הצדדים היה אמור להתייחס גם לעניין הרשעת הנאשם, וזאת בשל העובדה שהנאשם עובד כנהג מונית. מהתסקירים עולה כי הייתה הפסקה בעבודתו של הנאשם, והיום הוא רכש מונית חדשה ועובד כעצמאי, וניתן לו רשיון מונית עד שנת

2017.

לטענת הסנגורית, כשבית המשפט קובע מתחם ענישה ההולם את העבירה המיוחסת לנאשם, יש לבחון מספר פרמטרים לפי תיקון 113. ראשית, הערך המוגן, בתיק שלנו מדובר במתלוננת שאמנם לפי כתב האישום הנאשם הודה שתקף אותה בשתי הזדמנויות, אך היא סירבה לשתף פעולה עם שירות המבחן, למרות שנעשו מספר ניסיונות לזמנה למשרדי שירות המבחן. היא לא הגיעה לפגישה עם שירות המבחן אף כשהתאשר שתבוא בליווי עו"ד למשרדי השירות, כך שנראה שהליך זה לא ממש מעניין אותה, והיא לא מעוניינת לקחת בו חלק. המתלוננת מרכזת את כוחה בהליך הגירושין שנמצא לקראת סיומו.

לנאשם אין עבר פלילי שאינו תעבורתי, לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד נוספים, וכפי שעולה מתסקירי שירות המבחן הנאשם נמצא בהליך טיפולי במרכז לטיפול בהתמכרויות מיום 11.12.13, והוא מוסר בדיקות שתן נקיות 3 פעמים בשבוע, משתלב היטב בטיפול ומשתף פעולה באופן מלא עם היחידה. שירות המבחן מציין כי התרשם שהנאשם מעוניין לערוך שינוי משמעותי בחייו, וכמובן לחדול משימוש בסמי רחוב. כך גם לפני 3 שבועות עת השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית, אליה הוא מגיע באופן סדיר, מצליח לחשוף את עצמו ולשתף לגבי קשיים שהיו בהתנהלותו בעבר.

במקרה דנן, שיקומו המוצלח של הנאשם עונה על דרישות סעיף 40 ד לתיקון 113, סעיף הקובע שני תנאים חלופיים לחריגה ממתחם הענישה, כמו שמבוקש בתיק זה. התנאי הראשון - שהנאשם השתקם. הסנגורית סבורה כי תנאי זה מתקיים כעולה מתסקירי שירות המבחן. התנאי השני - סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. גם תנאי זה מתממש לנוכח רמת המסוכנות הנמוכה עליה הצביע שירות המבחן בתסקירים.

הרשעת הנאשם תגרום את ההיפך, היא עלולה לפגוע בהמשך תעסוקת הנאשם, מה שעלול להגביר את הסיכון לחזרתו לשימוש בסמי רחוב ולביצוע עבירות.

יש לציין שהנאשם משלם מזונות ומפרנס את עצמו, והרשעה עלולה לגרום לכך שלא יוכל להמשיך לעבוד כנהג מונית, בהתאם לסעיף 14 בפקודת התעבורה, המפרט את התנאים לקבלת רשיון לנהג מונית, והתנאי הראשון הוא אי הרשעה בדין.

אשר על כן, עותרת הסנגורית לעונש ללא הרשעה.

דין

כתב האישום מגולל מסכת עבירות אלימות ואיומים בתא המשפחתי, כאשר האלימות הינה בשני המקרים ברף הבינוני, ולא ברף הנמוך, ובאחד המקרים גם נגרמו חבלות של ממש למתלוננת. בנוסף, בשני המקרים השמיע הנאשם כלפי המתלוננת איומים ברף גבוה של חומרה, וזאת תוך אירועי האלימות או בקשר לתלונה במשטרה עליהם.

מדובר בפגיעה של ממש בערכים המוגנים של בטחונה הפיזי של המתלוננת, שלווה נפשה ושלמות התא המשפחתי.

בנסיבות אלה, מתחם הענישה בגין צבר העבירות, שנעברו במועדים סמוכים ואין מקום להפריד ביניהן לעניין קביעת מתחם הענישה הראוי, הינו ממאסר לריצוי בעבודות שירות עד למאסר בפועל של 18 חודשים.

לא מצאתי קשר בין תהליך הגמילה של הנאשם מתלות כרונית בסמים קלים, לבין העבירות נשוא כתב האישום שבפני, ועל כן איני יכולה לראות בהליך הטיפולי של מסירת בדיקות שתן ושיחות קבוצתיות למטרת נקיין מסמים, משום "פוטנציאל שיקום" ביחס לתיק זה.

העמדות שביטא הנאשם בפני שירות המבחן מלמדות על נטילת אחריות חלקית ביותר לגבי עבירות האלימות והאיומים, על התייחסות קורבנית והעדר אמפטיה למתלוננת, וכן מיקוד בסכסוך הרכושי במסגרת הליך הגירושין המתנהל בין הצדדים. בנסיבות אלה, פנייתו של הנאשם להליך טיפולי בתחום האלמ"ב סמוך מאד למועד מתן גזר הדין, על אף האורכות הרבות שניתנו והתקופה של שלוש וחצי שנים (!) שחלפה מאז ביצוע העבירות, אינה מלמדת על תובנה, חרטה ורצון לתיקון דפוסי התנהגות אלימים ופוגעניים.

לפיכך איני רואה מקום לסטות לקולא ממתחם הענישה. השיקולים לקולא, בדמות ההודאה וחסכון הזמן השיפוטי, העבר הפלילי הנקי, הליך הגמילה מסמים, ופרידת בני הזוג יילקחו בחשבון במסגרת הענישה בתוך המתחם.

פשיטא שאיני רואה, בנסיבות אלה, מקום להימנע מהרשעת הנאשם, לנוכח חומרת העבירות והאינטרס הציבורי בהקלנת מבצעי עבירות אלימות חמורות מעין אלה בתא המשפחתי.

יודגש, כי הטענה בדבר חשש לפגיעה בתעסוקתו של הנאשם עקב הרשעה בתיק זה הינה מנוגדת לשכל הישר, בנסיבות המקרה. הנאשם, שהינו נהג מונית, הורשע לא מזמן בעבירה חמורה של נהיגה תחת השפעת סמים, בבית המשפט לתעבורה, ונדון לעונשים שכללו מע"ת, שלילת רשיון בפועל ופסילה על תנאי. הרשעה זו היא שצריכה לעמוד לנגד עיניהם של הגורמים המוסמכים לתת לנאשם רשיון נהיגה ברכב ציבורי או לשלול אותו ממנו לנוכח הסיכון הציבורי הנובע מנהיגה תחת השפעת סמים, קל וחומר ברכב המסיע נוסעים בשכר. זאת לעומת תיק זה, שאין קשר וזיקה בין ההתנהגות העבריינית המתוארת בו לבין עיסוקו של הנאשם כנהג מונית. כידוע, הסמכות לתת רשיון לנהיגת רכב ציבורי או לשלול אותו עקב הרשעה בדין היא סמכות שבשיקול דעת, וחזקה על הגורמים המוסמכים שישקלו את השיקולים הרלוונטיים לתחום התעסוקה.

לפיכך, איני רואה מקום להימנע מהרשעת הנאשם עקב החשש לפגיעה בתעסוקתו כנהג מונית ו/או עקב פוטנציאל שיקומי בתחום האלמ"ב.

אני מרשיעה את הנאשם בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן.

אני מורה על מתן חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם.

נדחה ליום 11.1.15 שעה 11:30.

מס' טלפון ליצירת קשר: 0523097730 או באמצעות הסניגורית בפקס': 098854334.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ה, 02 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.